

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobce: R. B.*, bytem X, proti *žalovanému: Ministerstvo práce a sociálních věcí*, se sídlem Na Poříčním právu 1/376, 128 01 Praha 2 (dále jen *MPSV*), v řízení o žalobě ze dne 21.5.2015 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31.3.2015 č.j. MPSV-UM/1415/15/4S-KRK o *příspěvek na péči*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Řízení v této projednávané věci je upraveno soudním řádem správním (zákon č. 150/2002 Sb., dále jen *s.ř.s.*) a pro návrh je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce* a *žalovaný*. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (*tj. k datu 31.3.2015*), jak vyplývá z § 75 *odst. 1 s.ř.s.* a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 *odst. 2 věta první s.ř.s.*). Ve věcech sociální péče rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 *odst. 2, 3 s.ř.s.*).

Včasnou žalobou s připojenou kopií napadeného rozhodnutí doručenou zdejšímu soudu dne 27.5.2015 žalobce napadl *rozhodnutí MPSV ze dne 31.3.2015 č.j. MPSV-UM/1415/15/4S-KRK*, kterým žalovaný dle § 90 *odst. 5* zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen *správní řád*), *zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky, krajské pobočky v Karlových Varech* (dále jen *ÚP*) *ze dne 21.1.2015 č.j. 5325/2015/KVA*, jímž bylo rozhodnuto o nepřiznání příspěvku na péči (dále jen *příspěvek*) dle zákona č. 108/2006 Sb., o *sociálních službách* (dále jen *zákon*). Dále byla připojena kopie lékařské zprávy ze dne 17.4.2015 (ortopedie – MUDr. K.).

V žalobě žalobce závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 31.3.2015 a vrácení věci žalovanému k novému rozhodnutí, zároveň požadoval i náhrada nákladů řízení bez bližší specifikace. Žalobce zejména namítal: 1) při posouzení stupně závislosti vypracovaným posudkovým lékařem OSSZ Karlovy Vary, respektive PK MPSV bylo porušeno ustanovení § 9 odst. 4 zákona; 2) posouzení stupně závislosti posudkovým lékařem, respektive PK MPSV je v rozporu s uskutečněným sociálním šetřením ze dne 4.11.2014; 3) u *mobility* - není schopen chůze, tak jak ji PK MPSV popisuje, navíc zábradlí nemůže být považováno jako kompenzační pomůcka a navíc u všech schodišť není k dispozici; *oblékání a obouvání* - posouzení PK MPSV je diskriminační a nemá oporu v zákonné normě; obouvání za pomoci vysokého nazouváku (opět není kompenzační pomůckou, navíc neřeší problém u obuvi s tkaničkami či zipem); *stravování* - opět PK MPSV tvrdí, že je schopen si stravu naservírovat s použitím servírovacího stolku, což je špatně zhodnoceno, když je nucen používat k opoře stoje i chůze dvě francouzské hole, není schopen stravu porcovat ani ji přenášet; k tomuto účelu není možné využívat servírovací stolek, který slouží osobám se zdravotním postižením, odkázaným na lůžko; *výkon fyziologické potřeby a tělesné hygieny* - vůbec PK MPSV neřešila; dle něho je nedostatečná zdravotní dokumentace, ze které posudkoví lékaři vycházeli, a nebyl zohledněn fakt, že mu jeho zdravotní stav nedovoloval být přítomen osobnímu jednání u PK MPSV, posudkoví lékaři OSSZ i PK MPSV jej nikdy osobně neviděli, proto rozhodnutí považuje za neobjektivní a nepodložené.

V *obsáhlém odůvodnění rozhodnutí ze dne 31.3.2015* žalovaný popsal průběh řízení, kdy dne 22.10.2014 podal žalobce žádost o příspěvek na péči a po provedení sociálního šetření dne 4.11.2014 byl vypracován dne 19.12.2014 posudek o zdravotním stavu žalobce Okresní správou sociálního zabezpečení Karlovy Vary (dále jen **OSSZ**), dle něhož nejde o osobu, která se dle § 8 odst. 2 zákona považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby; jde o osobu starší 18 let věku, která nesplňuje zdravotní podmínky pro uznání stupně závislosti; dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav nevede k neschopnosti zvládat aspoň tři nebo čtyři základní životní potřeby; za nezvládané základní životní potřeby OSSZ uznala osobní aktivity a péči o domácnost. Poté ÚP vydal rozhodnutí č.j. 5325/2015/KVA ze dne 21.1.2015, kterým rozhodl nepřiznat příspěvek na péči, proti němuž žalobce podal včasné odvolání, kdy namítal, že při posuzování míry závislosti jeho osoby, nebyla vzata v potaz kritéria posouzení zvládání základních životních potřeb, protože potřebuje každodenní pomoc nebo dohled při 6 až 7 základních životních potřebách, které sám nezvládne. Žalovaný jako odvolací orgán požádal Posudkovou komisi Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, detašované pracoviště v Plzni (dále jen **PK MPSV či komise**) o posouzení stupně závislosti žalobce.

Uvedená komise po jednání dne 25.3.2015 (*žalobce nebyl přítomen*) ve svém posudku konstatovala shodné posouzení zdravotního stavu žalobce s lékařem OSSZ shora citovaným (*potřeba pomoci při základních životních potřebách – osobní aktivity a péče o domácnost*) s tím, že tento stav existoval i k datu 1.10.2014 a dále uvedla, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je coxarthrosis bilat. I.dx. gr. III.-IV., I. sin. gr. II.-III. - indikace k TEP, chronický VAS LS páteře, nadváha, stav po CHE, v oblasti psychické je plně komponován, v oblasti smyslové zrak s korekcí, sluch nepostižen, kardiopulmonálně kompenzován, horní končetiny bez funkčního postižení, dolní končetiny - postižení pravého kyčelního kloubu funkčně těžšího stupně, F 10-90, levého kyčelního kloubu funkčně až středního stupně, F 5-100 st., kolenní klouby bez funkčního postižení, bolestivý bederní páteřní syndrom bez zánikové kořenové symptomatologie, nejedná se o ztuhnutí bederního úseku páteře, rozvíjení tužší, chodí a stojí za pomoci 2 FH, chůze kachního typu. Také komise uvedla, že není v plném souladu se sociálním šetřením ze dne 4.11.2014, pokud se jedná o

neschopnost chůze do vzdálenosti 200 metrů, pokud se jedná o pomoc při oblékání a obouvání, pokud se jedná o pomoc při celkové koupeli, při přenášení stravy, když vycházela z doložených zpráv, ze kterých vyplývá, že žalobce je v oblasti psychické komponován, v oblasti smyslové zrak s korekcí, horní končetiny bez funkčního postižení, dolní končetiny s funkčním omezením pravého kyčelního kloubu až těžšího stupně, levého kyčelního kloubu až středního stupně, nejedná se o těžké omezení funkce obou kyčelních kloubů, páteř s omezeným rozvíjením v oblasti distální L páteře bez kořenové zánikové symptomatologie, chodí a stojí s oporou 2 FH; je schopen se posadit a postavit, je schopen měnit polohy, je schopen chůze krok za krokem do vzdálenosti 200 metrů s přestávkami, je schopen chůze do schodů a ze schodů v rozsahu jednoho patra s pomocí opory o zábradlí, je schopen použít dopravních prostředků včetně bariérových, neboť kolenní klouby jsou bez funkčního omezení, vše za pomoci 2 FH a ze stejného důvodu je schopen se obléci, svléci, obout a zout, s použitím kompenzační pomůcky - vysoký nazouvák, ze stejného důvodu je schopen si jídlo naservírovat s použitím servírovacího stolku; v ostatním byla PK MPSV v souladu se sociálním šetřením (*je schopen včasného použití WC, v doložených nálezech není objektivizována inkontinence, je schopen se vyprázdnit, provést očistu po výkonu fyziologické potřeby*).

Při posuzování stupně závislosti komise dle žalovaného zohlednila veškeré základní životní potřeby (*žalobcem uváděnými v odvolání*) a zároveň zdůvodnila, proč nezvládá pouze 2 základní životní potřeby oproti jím uváděným za nezvládané v počtu 6 až 7. Z provedených důkazů, které vycházely ze zajištěné zdravotní dokumentace, ze záznamu o sociálním šetření a z odborného lékařského nálezu lze mít za prokázané, že byly prověřeny všechny skutečnosti významné pro posudkový závěr a vypracovaný posudek PK MPSV ze dne 25.3.2015 se vypořádal se shromážděnými důkazy i námitkami uvedenými v odvolání a byly zjištěny všechny zdravotní skutečnosti, potřebné pro spolehlivý posudkový závěr, dostatečný pro vyhodnocení funkčního dopadu nepříznivého zdravotního stavu žalobce na schopnost zvládat základní životní potřeby pro nárok na příspěvek na péči. Žalobce k datu 1.10.2014 potřeboval pomoc pouze při 2 základních životních potřebách, proto bylo odvolání shledáno jako nedůvodné a rozhodnutí ÚP bylo potvrzeno.

Ve vyjádření k žalobě žalovaný dne 14.8.2015 navrhl zamítnutí žaloby dle § 78 odst. 7 s.ř.s., souhlasil s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s. a zdůraznil, že jeho rozhodnutí je v souladu s hmotným i procesním právem a správní řízení netrpí vadami, pro které by bylo nutno toto rozhodnutí zrušit. Žalovaný se vyjádřil ke všem námitkám žalobce (1-4), když žádnou z nich neuznal důvodnou. Při rozhodování vycházel především z posudku PK MPSV ze dne 25.3.2015, který je zákonným podkladem pro vydání rozhodnutí v odvolacím řízení správním v dané věci. Z uvedeného posudku vyplývá, že PK MPSV zkonstatovala, že žalobce k datu 1.10.2014 nebyl schopen pro dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav zvládat 2 základní životní potřeby a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby při osobních aktivitách a péči o domácnost; žalobce neuvedl konkrétní rozpor v ustanovení § 9 odst. 4 zákona, proto se nelze blíže k uvedenému vyjádřit.

Dále bylo uvedeno, že PK MPSV se zcela dostatečně vyjádřila ke skutečnosti, že není v plném souladu s provedeným sociálním šetřením, pokud se jedná o neschopnost chůze do vzdálenosti 200 metrů, pokud se jedná o pomoc při oblékání a obouvání, pokud se jedná o pomoc při celkové koupeli, při přenášení stravy, když vycházela z doložených lékařských zpráv, ze kterých vyplývají skutečnosti o zdravotním stavu žalobce shora uvedené.

K námitce žalobce, kdy nazval posouzení PK MPSV diskriminační, které nemá oporu v zákoně ohledně doporučení využití kompenzačních pomůcek, žalovaný uvedl, že konkrétně

v ustanovení § 9 odst. 5 zákona je mimo jiné konstatováno, že funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

K další námitce žalobce bylo uvedeno, že žalobce byl vyrozuměn v prvoinstančním řízení a taktéž v odvolacím řízení správním o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním, mohl tedy dvakrát v průběhu řízení navrhnout doplnění zdravotní dokumentace, pokud ji považoval za nedostatečnou. Rovněž byl žalobce informován komisí dne 2.3.2015 ve věci posuzování jeho zdravotního stavu, ale na toto sdělení nijak nereagoval a komise tak neměla k dispozici informaci, že by si přál být přítomen jednání, avšak jeho zdravotní stav to nedovoloval.

Závěrem žalovaný poznamenal, že žádný právní předpis nestanovuje povinnost osobního vyšetření žalobce u posudkových orgánů a nepřítomnost posuzovaného u jednání posudkových orgánů nemá vliv na přesvědčivost posudku, neboť přesvědčivost posudku je nezávislou kategorií na tom, zda byla posuzovaná osoba fyzicky přítomna jednání posudkového orgánu, či nikoliv (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14.11.2011, č. j. 4 Ads 82/2011–44). (*Vyjádření bylo následně doručeno žalobci.*)

Obsah správního spisu zasláního soudu žalovaným odpovídá skutečností uvedeným v napadeném rozhodnutí i ve vyjádření žalovaného. Ve spisu je mimo jiné založen *záznam ze sociálního šetření* provedeného dne 4.11.2014 obsahující údaje o zdravotních potížích žalobce a zejména to, co uváděl o schopnosti pečovat o vlastní osobu (*mimo jiné: veškerý úklid domácnosti zajišťuje manželka, nákupy obstarává také nebo s žalobcem, jedou autem, pochůzky si žalobce vyřizuje sám (i výběry z účtu, kam mu chodí invalidní důchod), jezdí autem, když krátké vzdálenosti zvládne řídit, delší trasy mu však činí potíže, MHD nevyužívá, bydlí v 9. patře domu s výtahem*). Ze založeného posudku OSSZ doručeného ÚP dne 29.12.2014 vyplývá, že při stávajícím zdravotním stavu by měl být pán schopen se samostatně obléci a provést hygienu s použitím vhodných facilitátorů, ujít 200m a schody do/z 1 patra a to event. s použitím kompenzačních pomůcek a s odpočinkem. Podáním ÚP doručeným žalobci dne 13.1.2015 byl vyrozuměn o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, čehož nevyužil. Dále je založeno *rozhodnutí ÚP ze dne 21.1.2015*, který rozhodl nepřiznat příspěvek na péči; *včasné odvolání žalobce doručené ÚP dne 9.2.2015* proti rozhodnutí ze dne 21.1.2015; *posudek PK MPSV pracoviště v Plzni ze dne 25.3.2015* společně s přílohou pro hodnocení stupně závislosti, dle níž žalobce nezvládá 2 základní životní potřeby osobní aktivity a péče o domácnost po zhodnocení předložených lékařských zpráv (*od praktického lékaře ze dne 17.2.2014 a z ortopedického vyšetření ze dne 30.1.2014, když dle telefonické informace na ortopedii u MUDr. K. byl žalobce naposledy dne 30.1.2014*). Poté, co žalobce nevyužil práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve stanovené lhůtě, vydal žalovaný *napadené rozhodnutí ze dne 31.3.2015*, které dle založené doručky bylo žalobci doručeno dne 7.4.2015. Dále je založena i *složka týkající se přezkoumání rozhodnutí ve věci příspěvku na péči* na základě podnětu žalobce ze dne 21.5.2015, kdy mu bylo sděleno dopisem ze dne 4.5.2015 (*jedná se o zřejmou písařskou chybu, jelikož podnět byl MPSV doručen dne 1.6.2015*), který byl expedován dne 5.8.2015, že jeho podnět nebyl shledán důvodným.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob

v oblasti veřejné správy (dále jen *správní orgán*). Podle § 78 odst. 7 s.ř.s. soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

V této věci rozhodl soud o věci samé bez jednání (§ 51 odst. 1 s.ř.s.), protože účastníci projevíli s takovým postupem souhlas (žalobce konkludentně a žalovaný výslovně).

Dle § 3 *správního řádu*, zákona č. 500/2004 Sb., postupuje *správní orgán* tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s dalšími základními zásadami *správního řízení*.

Podmínky nároku na příspěvek na péči jsou stanoveny v § 7 *zákona ve znění platném k rozhodnému datu*, když dle odst. 1 se příspěvek na péči (dále jen **příspěvek**) poskytuje osobám závislým na pomoci jiné fyzické osoby; tímto příspěvkem se stát podílí na zajištění sociálních služeb nebo jiných forem pomoci podle tohoto zákona při zvládání základních životních potřeb osob; náklady na příspěvek se hradí ze státního rozpočtu.

Dle § 8 odst. 2 *zákona* se osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

a) *stupni I* (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,

b) *stupni II* (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,

c) *stupni III* (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,

d) *stupni IV* (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

Vymezení schopností zvládat základní životní potřeby je uvedeno v příloze č. 1 vyhlášky č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **Příloha č. 1 vyhlášky**):

a) *Mobilita*: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových.

b) *Orientace*: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat.

c) *Komunikace*: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna porozumět se a porozumět, a to mluvenou srozumitelnou řečí a psanou zprávou, porozumět všeobecně používaným základním obrazovým symbolům nebo zvukovým signálům, používat běžné komunikační prostředky.

d) *Stravování*: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny, nápoj nalít, stravu naporcovat, naservírovat, najíst se a napít, dodržovat stanovený dietní režim.

e) *Oblékání a obouvání*: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem, oblékat se a obouvat se, svlékat se a zouvat se, manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.

f) *Tělesná hygiena*: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna použít hygienické zařízení, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla, provádět celkovou hygienu, česat se, provádět ústní hygienu, holit se.

g) *Výkon fyziologické potřeby*: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna včas používat WC, vyprázdnit se, provést očistu, používat hygienické pomůcky.

h) *Péče o zdraví*: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna dodržovat stanovený léčebný režim, provádět stanovená léčebná a ošetrovatelská opatření a používat k tomu potřebné léky, pomůcky.

i) *Osobní aktivity*: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna vstupovat do vztahů s jinými osobami, stanovit si a dodržet denní program, vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí jako např. vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.

j) *Péče o domácnost*: Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti, manipulovat s předměty denní potřeby, obstarat si běžný nákup, ovládat běžné domácí spotřebiče, uvařit si teplé jídlo a nápoj, vykonávat běžné domácí práce, obsluhovat topení a udržovat pořádek.

Podle § 9 odst. 4 zákona při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplyvá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

V této věci se podanou žalobou domáhal žalobce zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného z důvodů v ní uvedených. Soud pak shledal z níže uvedených důvodů, že napadené rozhodnutí ze dne 31.3.2015 nesplňuje podmínky pro jeho zrušení zejména proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, nevyžaduje zásadní doplnění, žalovaný se vypořádal na podkladě posudku PK MPSV se všemi námitkami žalobce v potřebném rozsahu, přičemž žádnou z nich neuznal důvodnou. Ani soud neshledal žádnou z uplatněných žalobních námitek důvodnou a navíc žalobce plně nespecifikoval důvody, kvůli nimž dle jeho názoru při posouzení stupně závislosti bylo porušeno ustanovení § 9 odst. 4 zákona.

Žalobce v řízení před správními orgány ani v řízení před soudem neprokázal, že nezvládá více jak 2 základní životní potřeby, přičemž z posudku PK MPSV i OSSZ je zcela zřejmé, že bylo postupováno v souladu s příslušnou Přílohou č. 1 vyhlášky, kdy způsob hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby je upraven v § 1 až § 2c) této vyhlášky. Neznamená totiž, že pokud není vyhověno žadateli o příspěvek, u něhož byl konstatován dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, že rozhodnutí správního orgánu je nesprávné a v rozporu s příslušnými předpisy, když z předložených lékařských zpráv nevyplyvá potvrzení takového stavu, jaký popsal žalobce v odvolání proti rozhodnutí ÚP ze dne 21.1.2015 i v žalobě. Posouzení zdravotního stavu ve vztahu ke zvládání či nezvládání základních

životních potřeb je svěřeno právním předpisem posudkovým lékařům OSSZ a PK MPSV, tudíž jimi vypracované posudky jsou podkladovým rozhodnutím pro rozhodnutí příslušného správního orgánu, tj. v této věci ÚP a MPSV. Nelze ani přehlédnout vyjádření posudkového lékaře OSSZ, ale zejména PK MPSV o tom, v jakém rozsahu a z jakých důvodů není v plném souladu se sociálním šetřením ze dne 4.11.2014, přičemž rozhodující je posouzení posudkovým lékařem či komisí a nikoli sociálním pracovníkem, který vychází zejména z údajů sdělených žadatelem o příspěvek, ale nehodnotí obsah lékařských zpráv.

Napadené rozhodnutí žalovaného je plně v souladu s § 68 správního řádu (*náležitosti rozhodnutí*), když v odst. 3 je stanoveno, že v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. Žalobce sice nebyl přítomen osobně posouzení jeho zdravotního stavu na OSSZ a u PK MPSV, ale před vydáním rozhodnutí ÚP i žalovaného měl možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí, případně předložit další lékařské zprávy či namítat neúplnost podkladů, navrhnout jejich doplnění atd., avšak této možnosti vůbec nevyužil; lékař OSSZ i PK MPSV zhodnotili všechny předložené lékařské zprávy, jak je zjištělné ze založených posudků, tudíž skutkový stav byl zjištěn dostatečně.

Žalobce v žalobě pouze tvrdil, že nezvládá základní životní potřeby mobilitu, oblékání a obouvání, stravování, výkon fyziologické potřeby a tělesné hygieny, avšak tato tvrzení žádným způsobem neprokázal, ačkoli přiznání příspěvku je vázáno na splnění uvedených zákonných podmínek nikoli na subjektivních pocitech či přesvědčení žadatele ohledně nezvládání základních životních potřeb. Teprve k žalobě připojil jedinou lékařskou zprávu až ze dne 17.4.2015, tedy z doby po vydání napadeného rozhodnutí MPSV, tudíž k jejímu obsahu by stejně nebylo možno přihlídnout. Nevyužil však možnosti v průběhu řízení před ÚP a MPSV seznámit se s podklady pro rozhodnutí, aby případně doložil další lékařské zprávy, jimiž by prokázal, jaký je aktuálně jeho zdravotní stav ohledně schopnosti pečovat o vlastní osobu, aby mohly být posudkově zhodnoceny, přitom v žalobě pak namítal nedostatečnou zdravotní dokumentaci. Avšak i dle zjištění PK MPSV poslední návštěva žalobce u ortopeda se uskutečnila dne 30.1.2014 a výsledek tohoto vyšetření byl v řízení posudkově zhodnocen. Soud podotýká, že posudkově jsou při vypracování posudku posudkovým lékařem či komisí zhodnoceny lékařské zprávy předložené praktickým lékařem žadatele a dále ty, které případně předloží žadatel. Na žalobci spočívá důkazní břemeno, tudíž je na něm, aby předložil důkazy prokazující jeho tvrzení, což se však v této věci nestalo.

K závěrům, zda důkazy jsou úplné a přesvědčivé, rozhodující správní orgán může dospět jen tehdy, jestliže se komise vypořádá se všemi rozhodujícími skutečnostmi, zejména s těmi, které namítá účastník, o jehož nárok na příspěvek se jedná. Posudek o zdravotním stavu ve vztahu k příspěvku musí obsahovat nezbytné náležitosti, resp. náležitosti odůvodnění posudkového závěru musí být takové, aby byla splněna zásada skutkového zjištění věci a jeho závěr byl přesvědčivý a srozumitelný pro účastníka i správní orgán a ze všech těchto hledisek je rozhodující správní orgán povinen při posuzování věci posudek PK MPSV vyhodnotit. Zdejší soud proto na základě všech zjištěných skutečností dospěl k závěru, že posudek PK MPSV v testu úplnosti, objektivnosti a přesvědčivosti, jakož i správnosti, v této věci obstál, protože výsledek posudkového hodnocení je srozumitelný pro rozhodovací orgán i pro

žalobce, ačkoliv s ním nesouhlasí, rovněž byla uvedena příčina zjištěného dlouhodobě nepřítomného zdravotního stavu a také další zdravotní postižení žalobce.

Ze všech těchto důvodů dospěl zdejší soud k závěru, že žaloba žalobce ze dne 21.5.2015 není důvodná, když žalovaný se vypořádal dostatečným způsobem na základě posudku PK MPSV s jeho námitkami proti předcházejícímu rozhodnutí ÚP; ani soud neshledal důvod ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť rozhodnutí je přezkoumatelné, žalovaný rozhodl v souladu s platnou právní úpravou, proto soud žalobu žalobce zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s.ř.s. shora citovaného (výrok I. rozsudku). Zároveň se soud omlouvá za délku řízení způsobenou objektivními skutečnostmi. *Bez ohledu na výsledek tohoto řízení má žalobce možnost podat opakovaně žádost o předmětný příspěvek, nebude-li vyhověno žádosti či případnému odvolání proti rozhodnutí o nepřiznání požadovaného příspěvku.*

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (výrok II. rozsudku).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 29. dubna 2016

Za správnost vyhotovení: Martina Kerberová

JUDr. Alena Hocká, v.r.
samosoudkyně